

כימעט חודשיים לאחר שבניתוח היסטורי הושלל ליבו של אברהם סאדגת, פועל הבניין שלקה בשטף-דם במוח, בתווה של יצחק סולם, וכחודש לאחר שהנהלת בית החולים ביילינסון הודתה רשמית כי הלב שהושלל, אכן נילקח מגופו של סאדגת, הובא לבית-החולים ביילינסון חולה-לב גוסף: שר-הבריאות, ישראל ברזילי.

היה זה המשך עגום לפרשת הלב-השתול, אורה ממשיכה לחולל משפחתו של אברהם סאדגת. השר ברזילי לקה בהתקף-לב על בימת היכל-התרבות בתל-אביב, לעיני שלוש אלפים צופים, בתוכנית קליידוסקופ, עת רואיין עליידי עורכת המישה של דבר, חנה זמר, על בעיות עולות-לב, יחד עם פרופ' סור מוריס לוי, מנהל מחלקת ניתוחי-היחיה בבילינסון, והד"ר פינחס קורן, מנהל בית החולים.

באמצע הראיין, פרץ אחיו של אברהם סאדגת, יעקב, בצעקות כי במקום נמצאת המשפחה של תורם-הלב, התובעת משפט צדק על רצח בן-משפחתם. המנחה פנתה אל האח הנירגש, ושאלה אותו לרצונו. "אנחנו תובעים משפט-צדק", הכריז, "ו-רצוננו להגיד זאת לקהל!"

"האח נרצח!" האלמנה עופרה והאח יעקב הוזמנו לעלות על הבמה. תחילה נראה היה כי יסתפקו בהאונה להרצאתו המפורטת של שר-הבריאות ולהסבירו. אך לפתע קטע אותו יעקב: "הלב נלקח כש עוד היה בחיים!" זעק. "אתם אמרתם לנו שאתם רוצים לרפא את בעלי, אבל הוצאתם את ליבו!" הוסיפה האלמנה ביבבה.

מקיבל רשות, ניגש יעקב סאדגת ל-מיקרופון, והודיע נרגשות: "אני מודיע שהאח שלנו נרצח", אמר. "הוא לא תרם את ליבו הוא נלקח ממנו כשעוד היה חי!" כדי להמחיש את עוצמת המהלומה, שלף מכיסו חופן כדורי-רפואה ואמר כי מאז מות האח הוא חי רק בעזרת כדורים אלה.

בני משפחת סאדגת תלכנו היטב את המבצע. לפני המופע חילקו כרוזים, תחת הכותרת, "אנו מאשימים", בכרוזים טענו כי מנהל ורופאי ביילינסון, "האחראים ל-כריתת לב משפחתנו אברהם סאדגת הידי בעונונו חי, ביצע כנגדם בליה את זממם הנפשע בהדרי-חדרים, למען התהילה והתפארת. תוך התעללות מהפירה ברגשי אנוש ובחסות חלוק רופאים צהרתי.

אנו מאשימים", ממשיך הכרוז, "את הרופאים, כי תוך סחטנות אילצו את בני המשפחה לחתום על ויתורים על כל תביעה נגדם, ואך בתנאי זה ואותו "כרוב הסדם" להודות כי אומנם בן משפחתנו הוא הי קרובן". בני המשפחה הודיעו כי לא יקטלו עד שתוקם ועדת-חקירה שתחקור איך נעקר ליבו של אברהם.

24 שעות לאחר הדרמה בהיכל-התרבות, התכנסה משפחת סאדגת בבית-האלמנה. ב' רחוב להגדידה ביד-אליהו. בני-המשפחה היו עדיין נרגשים מאוד, וקיימו אוכרה ל-י קירם. "לא היתה שום התפרצות, כמו ש כתבו בעיתונים", אמרו במרירות, "לא היה שם שום דבר."

"כתבנו לביילינסון כליכך הרבה מכתבים והם לא ענו לנו", אמרה האלמנה עופרה, "ואם שרה-בריאות קיבלה התקפה — כניראה שזה מגיע לו."

דרכי-חיים

אשת

השכן

אחמד אסעד מאסרוה ומוסטפא אחמד חמדאן גיבארה הם שני שכנים בכפר טייבה. במשך שנים שררו ביניהם יחסי ידידות ו-ריעות. גיבארה אף בנה את ביתו כשהוא סמוך לחלקת שכנו.

הצרות התחילו כאשר רצה גיבארה להקים קומה שנייה לביתו, ובה מרפסת הפונה לחצר שכנו. לכך לא היה מאסרוה מוכן להסכים. "לא איכפת לי שתקים קומה שנייה לביתך, אך אל תקים את המרפסת הפונה

השם יקום דמו, תוספת לשמו של מי שמת במערכה או בידי אויב.

היא טוענת: "הפקיד הציע לי - תשכבי איתי ותקבלי דירה!"

שלא הציע לינה לשכב איתו, אלא שאפילו לא הראה לה דירה. חוץ מזה אין לו שום סמכות לחלק דירות. הוא בסך הכל פקיד קטן הממלא טפסים וזה הכל." אבל מול הכחשתו של כחלון עמדה עזר-תה של נינה, שהמשיכה וטענה כי כחלון הציע לה לבוא עימו ביחסים והבטיח לה דירה של משרד-השיכון בתמורה.

נינה מורלי

פקיד קטן

במניב כזה קשה היה לחוקרים החליט למי להאמין, מה עוד שהסיפור עשה לו כנפיים בעיר ורבים היו מוכנים כבר להישבע, כי זה הנוהג המקובל באשדוד לקבל שיכון מאו ומתמיד.

"החלטנו ללכת לבדוק את הדירה שם התרחש המעשה לרברי המתלוננת", סיפר המפקח לינהרד. "התברר שהדירה, שלפי דבריה של נינה הוצעה לה שם ההצעה המגוונה, שייכת לאחד בשם אוחיון, ויש שם מנעול נכבד. זה לא מנעול סטנדרטי ואין לשער שלכחלון יש מפתח לדירה זו. לא רצינו לפרוץ את הדלת, ללא צו מבית המשפט, וטיפסנו על המרפסת כדי להציץ פנימה. ראינו שהבית מוזהם מאוד ושליד דלת הכניסה יש קורי עכביש על המשקוף העליון וערימות של זבל למטה. היה ברור שאיש לא פתח את הדלת של דירה זו במשך חודשים רבים." כאלטרנטיבה הצביעה נינה על שתי דירות

באוסו שלו, ארום כזה עם גג לבן, ונסענו לאיזור ו'. בדרך התחיל דוחף לי ידיים. דחפתי אותו בחזרה ואמרתי לו: "מה אתה חושב? מה באתי איתך לכאן? תראה לי דירה ולא את הידיים שלך!" "בסוף הגענו לבית מספר 1526. יש שם שתי דירות ריקות. הוא הוציא מהכיס שלו מפתחות ונכנסו לדירה מספר 9. איזה יופי של דירה! שלושה חדרים עם הכל. פתאום

שיכון תאורת אהבה?

הוא תפס לי ביד ואמר לי: תשכבי איתי והדירה הזאת שלך. תיכף אני נותן לך את המפתחות. דחפתי אותו ממני וצעקתי לו: "מה אתה חושב, שאני זונה?" נינה לא הסתפקה בהפצת הסיפור, אלא מיהרה לתנות-המסורה המקומית, הגישה תלונה על הצעות בלתי-חוקריות שהוצעה לה עליידי ניגצו משרד-השיכון תמורת שיכון.

הוא תפס לי ביד ואמר לי: תשכבי איתי והדירה הזאת שלך. תיכף אני נותן לך את המפתחות. דחפתי אותו ממני וצעקתי לו: "מה אתה חושב, שאני זונה?" נינה לא הסתפקה בהפצת הסיפור, אלא מיהרה לתנות-המסורה המקומית, הגישה תלונה על הצעות בלתי-חוקריות שהוצעה לה עליידי ניגצו משרד-השיכון תמורת שיכון.

קורבן עכביש

אמר אפרים כחלון עצמו: "כל מה שהיה לומר אמרתי במסורה. נינה יכולה לקבל דירה, אבל היא דורשת דברים לא רגילים." הסתבר כי בינתיים אושרה לינה מורלי דירה של 48 מ"ר עליידי חברת עמידר. אבל ספק אם היא תוכל להשתמש בה בזמן הקרוב: המשטרה שקלת עתה אם להעמידה לדין באשמת מסירת עדות כוזבת.

קורבן עכביש

אחרי שנינה הגישה את תלונתה קראנו מייד את אפרים כחלון לחקירה. הודענו גם על המיקרה לנציבות שירות-המדינה, מכיוון שהוא עובד מדינה. אבל כחלון הכחיש הכל. לדבריו לא דובים ולא יער. לא רק

בפקדינו המנומק הגיע השופט אלוף ל-מסקנה, כי הסיכוי שמיקרה דויד ובת-שבע יחזור על עצמו דווקא מעל מירפסתו של גיבארה הוא קלוש. "אין כל הכרח שאשת התובע תצא לחצר בתלבושת קלה", קבע השופט.

בפקדינו המנומק הגיע השופט אלוף ל-מסקנה, כי הסיכוי שמיקרה דויד ובת-שבע יחזור על עצמו דווקא מעל מירפסתו של גיבארה הוא קלוש. "אין כל הכרח שאשת התובע תצא לחצר בתלבושת קלה", קבע השופט.

הסיבה לכך היא שתהליך ייצורו וזיקוקו במעבדות הוא תהליך ארוך ומסובך. מנה בעלת השפעה של סם זה עולה כ-10 דולאר, מחיר המונע מהסם המעבדתי להפוך למצרך המוני. כתוצאה מכך מוכרים הרמאים חומי רים כימיים אחרים, אותם הם מגדירים כט. ה. ס. המכילים רק כמות קטנה של הסם המקורי.

לפני כשנתיים הצליחו חוקרים, במעבדות האוניברסיטה העברית בירושלים, ליצור במעבדה סם משכר הדומה בתכונותיו ל-חשיש. אחרי שהצליחו למצוא את המפעיל הכימי העיקרי שבחשיש, (סטרהידרוקובי-גול) הרכיבו אותו בצורה כימית. חוקרי האוניברסיטה ביקשו אז לשמור את המצא-תם בסוד, כדי שלא ישתמשו בה כתחליף לחשיש.

סמים

תמלוגים

משכרים

האמריקאים.

אבל באוניברסיטה בה נמצאים, לפי עדות הסטודנטים עצמם, כאלף מעשני חשיש,